

[Landbrugsministeren.]

følgelig overholde de fælles regler, der nu bliver fastsat, og når de gør det, skal de lige så selvfølgelig have deres chance. Jeg kan tilføje, at jeg jo hele tiden har fremhævet, at vi ikke kan undvære den private handel, når det gælder om at formidle vor landbrugseksport. Jeg kan også godt tilføje som min erfaring fra de forhandlinger, der er blevet ført, at landbruget er helt indforstået hermed.

Til de ærede medlemmer hr. Sønderup og hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), der begge fremhævede den særegne behandlingsform, der her har været tale om, vil jeg endelig sige, at for mig er der ikke noget særegent i, at en minister forhandler med det erhverv, hun repræsenterer, og det er det, der for mit vedkommende er sket i den vinter, der er gået. Der er ikke, synes jeg — og bør ikke være — noget usædvanligt i, at man søger at forhandle med erhvervsorganisationer for at finde frem til de foranstaltninger, der ved en lov skal føres ud i livet til gavn for erhvervet. Det er det, der er sket, og jeg kan levende forestille mig, hvad man ville have sagt, hvis jeg var mødt frem her i tinget med et forslag til kornlov eller bemyndigelseslov uden forinden at have forhandlet med erhvervene. Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Sønderup, da han var landbrugsminister, kunne have tænkt sig noget sådant i en lignende situation, og derfor er jeg for min del tilfreds med, at det gennem forhandlinger om kornloven er lykkedes at få Landbo-, Husmands- og Tolvmandsforeningernes tilslutning til et lovforslag i den skikkelse, med de priser og de kvalitetsbestemmelser, hvori det blev fremsat her i tinget. Jeg har intet at indvende mod de ændringer, der nu stilles forslag om, og jeg går ud fra, at de pågældende organisationer heller intet har at indvende derimod.

Samtidig glæder jeg mig over, at det er lykkedes at nå til enighed i princippet om det praktiske, og at denne enighed kan videreføres, så at alle de demokratiske partier her i tinget står bag både kornordningen og bemyndigelsesloven. Denne bemyndigelseslov skal nu stå sin prøve i praksis. Som fremhævet under debatten her afhænger værdien af loven i høj grad af landbrugets — og lad mig tilføje hande-

lens eget initiativ. Jeg håber, at loven må blive brugt således, at afsætningen af landbrugsvarer kan øges — det er meningen med den — og at alle, der har med landbrugsproduktion og landbrugseksport at gøre, vil samles om dette arbejde.

Fuglsang: Jeg ville så nødig, at det ærede medlem hr. Sønderup skulle opfatte det som en bebrejdelse, når jeg omtalte, at han har udtalt sig i Tølløse, som han gjorde i november. Det var en overmåde glædelig overraskelse for mig, da jeg faldt over disse udtalelser, for det var netop de tanker, jeg havde gjort mig med hensyn til hjemmemarkedet og med hensyn til brødkornordningen.

Hvis jeg var på nogen måde bekymret, var det i henseende til de konklusioner, det ærede medlem har draget. For mig at se er det uanset de ændringer, der kan være sket siden november, stadig væk sådan, at hjemmemarkedet har sin store betydning, og at der er afsætningsvanskeligheder uadtal. For mig at se forholder det sig stadig sådan, som det ærede medlem sagde det i november, at højere kornpriser kun er til gavn for det fåtal af landmænd, som sælger korn, men ingenlunde til gavn for det store flertal, som køber korn. Derfor mener jeg, at jeg er i overensstemmelse også med det ærede medlems mening, når jeg følger min samvittighed og stemmer mod disse to lovforslag.

Hvad angår mit ændringsforslag uden for betænkningen, vil jeg sige, at man er så glad ved, at der er opnået bred tilslutning her i tinget til lovforslaget, som det nu foreligger, og lovforslaget har også et ganske bredt vingefang ude i det praktiske liv. Der er i udvalget repræsentation for Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, for Tolvmandsforeningerne, Industrirådet, Grosserer-Societetet og for Provinshandelskammeret. Det er alt sammen udmærket; men ville det ikke være både fornuftigt og rigtigt i dette brede grundlag at tage Danmarks 700 000 arbejdere med? Man tager Tolvmandsforeningerne med, men er da ikke de arbejdere producenter, som virker og producerer på Danmarks marker? Man siger, det ville være i strid med aftaler og principper, og hvad ved jeg. Ja men principper er jo ikke noget, der ligger alt for fast; det